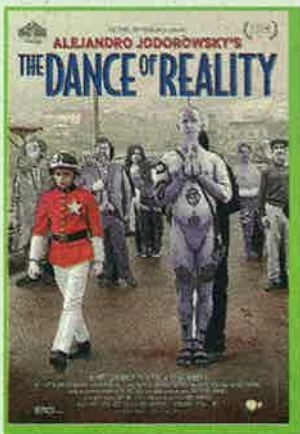

La tria

per Andreu Loncà

L'INCONSCIENT

A '**La danza de la realidad**' (2013) es pot observar una recerca d'un llenguatge narratiu i cinematogràfic nou i distint. La lectura dels llibres d'Alejandro Jodorowsky, en especial el que tracta sobre la psicomàgia, et mostra el camí d'un esperit curiós que raona en termes diferents. La tesi fonamental és que tot allò que s'expressa de forma simbòlica l'inconscient ho percep com a real i li permet actuar i reconèixer-se. Aquest procés pot esdevenir terapèutic. Així, el film no obeeix a les formes narratives habituals del cinema, excepte en l'espai: Tocopilla, poblet xilè obert a l'oceà, és un indret màgic, pelat, magnífic, torbador. *La danza de la realidad* s'ha d'entendre com la indagació d'una altra realitat oculta: una indagació sobre el llenguatge de l'inconscient. En especial sobre els somnis, però també de la part més genèrica, associada, per exemple, als traumes familiars heretats. A la part mental obscura i inconscient que la racionalitat no domina i tanmateix la condiona fèrriament. Si ho relacionem amb llenguatge de la raó o el llenguatge cinematogràfic clàssic és ben evident que *La danza de la realidad* no quadra gens amb els esquemes normals. Ara bé, si hom coneix les indagacions sobre l'inconscient que iniciaren els surrealistes –J.V. Foix i Dalí entre els catalans– llavors ja comprendrem que el film de Jodorowsky és, sobretot, una indagació d'índole terapèutica sobre les causes inconscients de la nostra conducta més folla, menys racional. I en aquest sentit hem d'entendre aquest film com unes memòries d'infantesa però també com una forma de segellar artísticament les neurosis personals. El film expressa molt adequadament les pors i les angoixes primeres i bàsiques d'un nen: la por de no ser estimat pel pare i per la mare, l'angoixa de ser i saber-se diferent en un entorn hostil i la dificultat d'acceptar-se en la diferència íntima, en el ser diferent. Un dels personatges més reeixits és el pare del protagonista, que ha d'actuar d'una manera curiosa per reconèixer la seua naturalesa autoritària. *La danza de la realidad*, com a artefacte cinematogràfic, no és apte per a lectors recalcitrants de *La Vanguardia*. És una fita brillant més en l'assaig d'expressar les formes de l'inconscient humà.

ALEJANDRO JODOROSKY.

Títol: La danza de la realidad

Any: 2013